

[Knud Damgaard.]

herskende usikkerhed, må vi fra dansk side medvirke til at sætte tingene på plads, og det gælder både her i folketinget og i Europa-parlamentet.

Jeg blev også glad for, at hr. K. B. Andersen kom med bemærkninger om, at han håbede, at der ved udarbejdelse af deklARATIONEN vedrørende forholdet mellem USA og EF ville blive taget fornødent hensyn til Norge og Canada. Hvis man vil tage det hensyn, så må man imidlertid understrege, at der ud fra et parlamentarisk synspunkt må lægges større vægt på den dialog omkring europæiske og nordamerikanske sikkerhedsproblemer, som foregår i rammen af den nordatlantiske forsamling. Og dette kan samtidig vel begrundes med det forhold, at usikkerheden mellem USA og Europa aflejrer en vis frygt hos store dele af befolkningen for, at de europæiske politikere, der ønsker en isoleret europæisk forsvarsudvikling, får mere vind i sejlene.

På dette punkt synes jeg imidlertid at dagsordensforslaget afklarer noget af situationen, men jeg kan dog ikke undlade i den forbindelse af fremhæve, at det for at sikre de hensyn, som er nævnt, nemlig for det første hensynet til at få slået fast, at der intet øjeblikkeligt alternativ er til den nordatlantiske alliance, samt for det andet hensynet til, at Canadas og Norges specielle forhold tilgodeses, er nødvendigt at pleje interessen for dialogen på det nordatlantiske plan med en større omhu, end man hidtil har gjort det. Og her tænker jeg ikke på, at jeg personlig skulle have gjort arbejdet for dårligt, men jeg tænker på, at det er nødvendigt at foretage en parlamentarisk markering deraf. Det vil sige, at vi understreger nødvendigheden af at få ajourført de praktiske arbejds muligheder for den nordatlantiske forsamling, sådan at den kan inddække de nye arbejdsbehov, der findes. Det vil efter min mening give mindre usikkerhed hos befolkningen, hvis vi understreger, at vi, ligesom vi har et Europaråd, der sikrer en fornuftig dialog med EF og de vesteuropæiske lande uden for EF, har en nordatlantisk forsamling af parlamentarikere, som kommer fra de europæiske NATO-lande, altså også fra såvel Norge som USA og Canada.

De arbejdsresultater, der opnås i den forbindelse i den uforpligtende dialog, vil i

form af resolutioner fremlægge de synspunkter for regeringer og for parlamenter, som også de nævnte lande har accepteret. Da sikkerhedspolitikken som bekendt i sine mange aspekter også omfatter økonomi, vil dialogen altså også omfatte sådanne spørgsmål, som eksempelvis Norge og Canada har brug for og lyst til at kommentere vedrørende udviklingen i EF.

For mig er der ikke tvivl om, at vi bør understrege den atlantiske dialogs nødvendighed også på det parlamentariske plan, samt at vi i overensstemmelse med ønsket om at fremme den nordatlantiske sikkerheds erklæring fremhæver det ønskelige i at forstærke den sikkerhedspolitiske dialog i den nordatlantiske forsamling. Det kan blive en naturlig del af selve sikkerheds erklæringen. At dette så samtidig vil slå en bremse i for de Europafanatikere, der ønsker en isoleret europæisk sikkerhedsudvikling i Europa, er efter min mening en så stor fordel, at det måske er hele ulejligheden værd.

Arnfast (CD):

Når jeg har bedt om ordet i denne debat, skyldes det det ændringsforslag til dagsordensforslaget og de udtalelser, der er fremsat af hr. Gert Petersen. Forslaget om afskaffelse af alt dansk forsvar er jo politisk arvegods for SF, og ligesom SF's vælgere antagelig ville føle sig svigtet, hvis denne tradition ikke blev opretholdt, vil jeg formode, at centrum-demokraternes vælgere ville føle sig svigtet, hvis disse synspunkter ikke prompte blev imødegået fra denne talerstol, og det skal da ske.

Hr. Gert Petersen og jeg har jo samme udgangspunkt, idet vi har siddet sammen i illegalt arbejde i Nykøbing Falster i 1944, men jeg tør nok sige, at vi har draget forskellige konsekvenser. Mit standpunkt er, at ligesom krig er alt for farlig en sag at overlade til generaler, må man sige, at fred er altfor farlig en sag at overlade til politikere. Hr. Gert Petersen bestyrker mig kun i denne opfattelse. Lad mig sige det på en anden måde: uden jernnæve i baghånden kan man ikke række en fløjls hånd frem. Det ved man fra al politisk historie.

Det, der kan vække uro i denne tid, er navnlig nogle udtalelser af den amerikanske præsident, som antyder, at isolationistiske tendenser i USA trænger frem og kan føre